

PECKHAUS, CONSTANCE (48): *De drette Zäng* (2:22 min) [CD2 54]

Eines Dags kom ming Chefin un saht för mich: “Hör ens, ich han hee ne junge Mann, dä well dat liere un dä es Praktikant. Nemm dä ens drei Dag met!”

Ja god! Ich weiß dä Name noch, Michael. God, okay! “Michael, kumm met! Ich zeig der alles un dann luurs de der dat ens aan, ov dat jet för dich es!”

Un ich erklär im noch alles un dann maache mer dat god. Ich nemm dä Jung met un merk ävver direk, der Hellste es e jo nit. Naja, mer laufen üvver de Station. Ich erkläre alles un sag dann: “Morgen küss de widder un dann maache mer alles zosamme.” God. Okay.

Dä Jung kütt am nächsten Dag un mir arbeide zesamme un ich sag för dä Jung: “Pass op! Ich schrieven der ne Zeddel, do läufs üvver de Station un mähs, wat op däm Zeddel steiht! Wenn de fäädig bes, küss de zo mir. Do bruchs die Lück nor uszotrecke. Treck denne die Zäng us un wenn de fäädig bes, küss de widder bei mich.”

Dä Jung läuf üvver de Station. Ich denk, dä kütt üvverhaup nit mih widder. Wat mäht dä? Naja. Ich waade un waade. Op eimol kütt e. Säht e: “Conny, ich ben fäädig. Ich muss nor noch die Zäng maache.”

“Wie, do muss nor noch die Zäng maache? Ich denk, do bes fäädig.”

“Jo, do häs för mich gesaht ‘Maach die Zäng!’”

“Un wo sin die Zäng?”

“Jo, hee em Emmer.”

“Wie ‘hee em Emmer’?”

“Jo, do häs för mich gesaht ‘Maach die Zäng sauber!’. Ich han die hee en ne Emmer gedon un jetz maach ich die sauber.”

Ich han ech gedaach, mich truff der Schlag. Dä hät se doch nit mih all! Ich sag: “Wat mähs do met dä Zäng?”

“Ich han die engesammelt.”

“Jo un jetz?”, ich sag, “Hör ens, die kanns de doch nit ensammele! Dat sin doch Zahnprothesen!”

“Ich verstonn üvverhaup nit, wat do dich su oprägs. För mich sinn die all glich us.”

Oh! Do stundte mer do! Bestemmp vun dressig Lück de Zäng em Emmer. Och! Ich daach, ich weed nit mih. Jaja! Wat maache mer jetz?

Do han mir bestemmp drei Dag met alle Mann dä Lück ehr Zäng zortiert. Dat gov keine! Mer sin drei Dag met de Zäng en de Häng dann üvver de Station gelaufen un mooten die Lück söke, wo die Zäng för sin.

Peckhaus, Constanze (48): *De drette Zäng*

ɛɪnəs daːxs ˈkɔ:m:ɪŋ ˈʃɛvɪn ʔʊn za:tso miɔ̯ hœ̯ɔ̯_əns ʔɪfj:an hɛ nɛ jʊŋə man deɔ̯ vel dat liɔ̯ɔ̯
ʔʊn dɛ: s ˌpʁaktɪˈkant nem dɛ_əns tʁɛɪ daːx met ja_juːt ɪvʁɪs den:aːmən:ɔx ˈmɪʃaʔe:l joːt
ʔoˈkeː ˈmɪʃaʔe:l kʊm:et ʔɪfj tʃɛɪfj de ʔaləs ʔʊn dan luɔ̯s de dad_ŋs ʔa:n ʔɔp tat jɛt fɔ defj ʔes
ʔʊn ʔɪfj ʔɛˈkleːɪ_ɔm nɔx ʔaləs ʔʊn da ma:xə mɛ dat joːt ʔɪfj nɛm dɛ jʊŋ met ʔʊn mɛɔ̯k_ɛvɛ
dəˈʁɛk vɪ_ɔ zo dɛ hɛɪstə ʔɛzɛ ja niç nɛ naˈjaː mɛ lo:fən_ɪvɛ dɛ ʃtatsˈjo:n ʔɪfj ʔɛɔ̯ˈkleɔ̯ɔ̯
ʔaləs ʔʊn zax dan mɔjŋ kʏs tɛ vidɛ ʔʊn_a maxə mɛ ʔaləs tʃoˈsamŋ joːt ʔoˈkeː dɛ jʊŋ kʏt

ʔam nɛ:ksn̩ da:x ʔʊn jaː miɛ ʔaɛbɛɪdɛ tʂəˈzame ʔʊn ʔis:ax tʂʊ dɛm jʊŋ ʔaz_ʊp ʔɪf:biːvŋ dɛ
nɛ tʂɛdɛl do lɔyfs ʔyve di ʃtatsʔjo:n mɛ:s vat ʔop tem tʂɛdɛl ʃtɛ:t ʔʊn vɛn dɛ fɛːdɪf bis kys
tɛ tʂu: miɛ do bɔs di lyk nuɛ ʔʊstʂʊ,tɛkɛ tɛk dɛnɛ di tʂɛŋ ʔʊs ʔʊn vɛn dɛ fɛːdɪf bes kys
tɛ vɪdɛ tʂu: miɛ dɛ jʊŋ lɔyf ʔʊvɛ dɛ ʃtatsʔjo:n ʔɪf dɛŋk dɛ kyd_yveˈhɔʊp nɪmɪ vɪdɛ vat
mɛ:t:ɛ: na:ja ʔɪf va:dɛ_ʊn va:d_ʊp ʔɛɪmɔ kyt_ɔ sɛ:t_ɔ kɔni: ʔɪf bɪn ʔɛːdɪf ʔɪf mʊs no_ŋɔx
ti tʂɛŋ ma:xɛ vi: dʊ mʊs noɛ ɔx di tʂɛŋ ma:xɛ ʔɪf tɛŋk tʊ bis ʔɛːdɪf jaː do hɛs tʂo miɛ
jɛza:t ma:x ti tʂɛŋ ja_ɔn vo zɪn di tʂɛŋ jo hɛ_ɔm ʔɛmɛ vi: hɛ: ʔɪm ʔɛmɛ ja do hɛs tʂo miɛ
jɛza:t ma:x di tʂɛŋ zɔʊbɛ ʔɪf:an di hɛ: ʔɛn:ɔ ʔɛmɛ jɛdɔn ʔʊn jɛtʂ ma:k_ɪf di zɔʊbɛ ʔɪf:an
ʔɛŋ:ɔdax mɪf tɛɪf dɛ ʃlax dɛ hɛt_sɛ dɔ_ŋɪ mi ʔal ʔɪ sa vat mɛ:s tu met:ɛ tʂɛŋ ja_ɪf:an di
ʔɪnʒɛzamɛlt ja_ʊn jɛtʂ ʔɪ sa hɔɛ_ɔns ti kans tɛ dɔ_ŋɪt ʔɛnzamɛlɛ dat ɔɪn dɔx
ʔʂa:nɔɔ,te:zn̩ ja: ʔɪf fɛʃtɔn_yveˈho:p ɔɪt vat:u dɪf sʊ ʔɔpɛ:s fɔ mɪs:ɪn di ʔal glɪf ʔʊs ʔã
da ʃtʊndɛ mɛ dɔ: bɛʃtemp fʊn dɛsɪf lyk dɛ tʂɛŋ_ɔm ʔɛmɛ ʔ x ʔɪf ta_ɪf vɛ:t ni mi ja ja vat
maxɛ mɛ jɛtʂ da ha_miɛ dɛ: da:x met ʔalɛ man bɛʃtemp dɛnɛ lyk ʔɪɛ tʂɛŋ zɔˈtɪɛt dat jo:f
kɛ:nɛ mɛ zɪn dɛɪ da:x met:ɔ tʂɛŋ_ɛn dɛ hɛŋ dan ʔʊvɛ ʃtatsʔjo:n jɛlɔʊfɛn ʔʊn mɔ:tɛn di lyk
sɔ:kɛ vo di tʂɛŋ fɔɛ zɪn